

Nr 106

Av herr Elmstedt m. fl., om upprustning av militära förläggningslokaler.

(Lika lydande med motion nr 71 i Första kammaren)

Den svenska försvarsmakten effektiviseras i olika avseenden främst på det tekniska området. Med den snabbhet i utvecklingen som råder är det nödvändigt att vårt land tillgodogör sig de rön som kan medverka till en fortsatt förbättring härvidlag. Emellertid måste den mänskliga faktorn få sitt berättigade utrymme i sammanhanget om de ökade tekniska resurserna till fullo skall kunna utnyttjas i händelse av att vår försvarsmakt skulle behöva träda i funktion. Betingelserna för den militära personalen måste därför vara de bästa möjliga. För det lägre befälet och de värnpliktiga i allmänhet är på åtskilliga håll standarden låg och miljöförhållandena otidsenliga. Utbildningsresultatet är i hög grad avhängigt det sätt på vilket den värnpliktige uppfattar de militära förhållanden som omger honom vid sidan av de egentliga utbildningsmomenten. Det är därför viktigt att t. ex. förläggningsförhållandena är utformade på ett sådant sätt att den värnpliktige får en positiv inställning till militärutbildningen.

Den förändring av miljö, levnadssätt etc. som uppstår för en person när han inkallas till militärtjänstgöring bör inte göras större än som är absolut nödvändigt. Tillräckligt stora skillnader uppstår ändå. Det är mycket som vederbörande måste underordna sig och som är främmande för civilt liv. Mycket av detta är naturligtvis nödvändigt, men mera positiva insatser från myndigheternas sida torde kunna göras främst då det gäller boendemiljön. Till skillnad från den civila sektorn har i detta avseende vid många regementen knappast skett någon förändring på flera decennier. Logement i fasta förläggningar med upp till 24 personer är en vanlig företeelse. Enbart detta är högst otillfredsställande. Dock är det inte endast logementens storlek man kan rikta kritik emot. Ofta är huvudparten av lokaliteterna som hör till militära förläggningsplatser av låg standard även i andra avseenden. Uppsplitna trä- eller stengolv, mörk och dyster inredning, undermålig belysning är företeelser som medverkar till att fördystra tillvaron i militärlivet. De sanitära förhållandena är på sina håll under all kritik. Det finns exempel på tvättrum kombinerade med wc vilka skall användas av bortåt 100-talet man och som saknar dörrar till wc-avdelningarna.

Givetvis måste lokaliteterna vara utformade på ett sådant sätt att de tål de påfrestningar den militära verksamheten åstadkommer. Dock skulle det vara möjligt att ge de militära lokaliteterna en betydligt trivsammare utformning än de nu ofta har utan att fördenskull ge avkall på hållbarhet och ändamålsenlighet i övrigt. Följaktligen är en omfattande upprustning och modernisering av militärförläggningarnas manskapslokaler en angelägen uppgift för det svenska försvaret. I första hand måste dessa förbättringar ge till resultat ett färre antal värnpliktiga per logement samt en verklig modernisering av de sanitära avdelningarna. Det må i det sammanhanget erinras om att det alltjämt vid många regementen saknas tillgång till varmvatten. Självfallet drar sådana förbättringar betydande kostnader. De är emellertid nödvändiga då ju soldaten-människan är den viktigaste faktorn i vårt försvar. Det gäller att underlätta anpassningen för denne så mycket som möjligt om vi till fullo skall kunna utnyttja den effektivitet på det tekniska området som vi strävar efter.

Viss förbättring av militära förläggningslokaler har skett med medel från kungl. arbetsmarknadsstyrelsen. Detta är emellertid inte tillräckligt, och det är angeläget att den ovan begärda upprustningen sker i snabb takt och påbörjas snarast.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag om upprustning av de militära förläggningslokalerna i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 20 januari 1966

Claes Elmstedt

Einar Larsson

i Borrby

Karl Gust. H. Boo

Stig Josefson

i Arrie
